

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: O.D.. bytom M., *právne zastúpená Mgr. J., Advokátska kancelária – D., s. r. o., B.*, proti žalovanému: **Správa katastra Myjava**, Moravská č. 1, Myjava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. mája 2008 č. k. 11S/12/2008-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28. mája 2008 č. k. 11S/12/2008-23 a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. Z 140/08 zo dňa 7.2.2008 a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu § 250j ods. 2 písm. a/ OSP. V odôvodnení krajský súd poukázal na to, že ak osobitný zákon úplne nevytlúčil uplatňovanie správneho poriadku, správny orgán pri rozhodovaní podľa tohto osobitného zákona použije zákon č. 71/1967 Zb. v plnom rozsahu. Podľa názoru krajského súdu žalovaný mal vydať rozhodnutie (i keby išlo o negatívne rozhodnutie) v zmysle § 46 a nasl. správneho poriadku, proti ktorému je prípustné odvolanie a právoplatné rozhodnutie je preskúmateľné súdom. Žalovaný takto nepostupoval, zaslal žalobkyni len prípis, ktorý nemal náležitosti rozhodnutia v zmysle správneho poriadku, a preto je podľa jeho názoru žaloba dôvodná.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že Správa katastra Myjava si je vedomá, že ak si darca uplatnil svoje právo, právny vzťah z darovania zanikne okamihom, keď dôjde prejav vôle obdarovanému. Je však potrebný predpoklad hrubého

porušenia dobrých mravov, čo je však v niektorých prípadoch veľmi zložitá vec dokazovania. Preto komentár k § 34, 35 katastrálneho zákona a k § 38 vyhlášky č. 79/1996 Z. z. hovoria, že k záznamu je potrebný písomný prejav vôle všetkých účastníkov darovacej zmluvy, resp. písomné vyjadrenie obdarovaného, že hrubo porušil dobré mravy voči darcovi, inak je potrebný deklaratórny rozsudok súdu, že k platnému vráteniu daru došlo. Posúdenie, či sa naozaj jedná o hrubé porušenie dobrých mravov, podľa názoru žalovaného nespadá do kompetencie katastra ani žiadneho iného orgánu štátu, teda aj že došlo k platnému uplatneniu vrátenia daru, ale do kompetencie súdov SR. Ďalej poukázal na to, že podľa § 34 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. v platnom znení (katastrálny zákon) „na vykonanie záznamom sa nevzťahujú všeobecné právne predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 o správnom konaní). Vrátenie záznamovej listiny, ktorá nie je spôsobilá na vykonanie záznamu, nie je rozhodnutím správy katastra. Katastrálny zákon v § 34 ods. 3 zákona ako osobitný zákon vylúčil pri zápise záznamom do katastra nehnuteľnosti uplatnenie správneho poriadku. Žalovaný preto namietal, že názor krajského súdu v napadnutom rozsudku, že správa katastra mala vydať rozhodnutie v zmysle § 46 a nasl. správneho poriadku, proti ktorému je prípustné odvolanie, nie je správne. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/12/2008 23 zo dňa 28. mája 2008 v plnom rozsahu a vec vrátil na nové konanie.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj jemu predchádzajúce konanie, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, postupom podľa OSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 veta prvá OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z. z.“) práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práva k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „vklad“), záznamom práva k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „záznam“) a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len „poznámka“).

Záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam (§ 5 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z.).

V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak (§ 22 ods. 4 zákona č. 162/1995 Z. z.).

Na vykonanie záznamu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 34 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z.).

Ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa katastra nevykoná záznam a vráti verejnú listinu alebo inú listinu tomu, v koho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny alebo tomu, kto ju predloží a vyzve dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súde návrh na určenie nehnuteľnosti; záznam vykoná vždy, ak má verejná listina účinky právoplatného súdneho rozhodnutia o práve k nehnuteľnosti (§ 36a zákona č. 162/1995 Z. z.).

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalobkyňa darovacou zmluvou zo dňa 13.7.2005 darovala svojmu manželovi nehnuteľnosti zapísané v LV č. X. pre katastrálne územie R.. Listom zo dňa 24.1.2008 žalobkyňa oznámila svojmu manželovi, že sa domáha vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, pretože v návrhu na rozvod uviedol nepravdivé a urážajúce skutočnosti a tento list mu bol doručený dňa 28.1.2008. Dňa 4.2.2008 žalobkyňa doručila žalovanému návrh na zápis záznamom na LV č. X. vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom daru na základe jej jednostranného právneho úkonu, ktorým sa domáhala vrátenia daru. Žalovaný jej listom č. Z 140/08 zo dňa 7.2.2008 návrh s prílohami vrátil s tým, že nie sú splnené podmienky na zápis záznamom.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný vo veci nevydal rozhodnutie (nevykonal záznam), ale iba prípisom žalobkyňi vrátil návrh späť s tým, že nie sú splnené podmienky na záznam.

Odvolací súd poukazuje ďalej na to, že v danom prípade nebolo povinnosťou žalovaného vydať rozhodnutie, keďže na vykonanie záznamu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní a zákon č. 162/1995 Z. z. a ani iný zákon resp. všeobecne záväzný právny predpis takúto povinnosť žalovanému neukladá. Navyiac záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práva k nehnuteľnostiam.

Keďže nevykonanie záznamu v súlade s § 36a zákona č. 162/1995 Z. z. nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 OSP, nie je daná právomoc

súdu v správnom súdnictve. Najvyšší súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. a/ OSP napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a s poukazom na § 221 ods. 2 OSP ako aj § 250ja ods. 3 veta druhá OSP konanie zastavil.

Pochybil preto krajský súd, keď rozhodnutie žalovaného zrušil.

Na základe uvedených právnych skutočností Najvyšší súd SR rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 23. septembra 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth